
Powołanie adw. dra Zdzisława Czeszejki-Sochackiego do składu osobowego Komitetu Nauk Prawnych PAN

Palestra 22/4(244), 64

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zawsze w naszym kraju dostatecznie znanych — są to niewątpliwie duże zalety omawianej pracy naukowej.

Są jednak i strony ujemne. Jakkolwiek praca jest adresowana do „powszechnego” odbiorcy, gdyż została wydana jako dzieło popularnonaukowe, mam poważne wątpliwości, czy czytelnik niedostatecznie obeznany z podstawowymi problemami psychologii jest w stanie zrozumieć wiele wypowiedzi autora. M. Kosewski — jak się wydaje — przeciążył swoją książkę zbyt dużym „balastem naukowym”, niewątpliwie interesującym fachowców, ale zaciemniającym obraz czytelnikowi nie zorientowanemu w trudnej przecież tematyce psychologicznej. Poza tym autor „zwichnął nieco proporcje” dzieła. Zgodnie z tytułem poświęcono je przestępcom agresywnym, a tymczasem aż cztery duże rozdziały obejmują rozważania o agresji w ogóle, jeden omawia problematykę samoagresji, natomiast zaledwie dwa rozdziały dotyczą właściwego tematu, a raczej niektórych jego aspektów.

Autor niesłusznie pominął omówienie poszczególnych rodzajów agresji i osobowości agresywnych, w pracy bowiem znajdujemy jedynie pewne rozważania dotyczące band młodzieżowych i chuligańskich oraz analizę społeczności więziennej. Tylko co do tych ostatnich autor powołuje się na

wyniki własnych badań empirycznych. W pracy pominięto też takie problemy, jak agresja seksualna, związki agresji z sadyzmem, problemy agresji skierowanej przeciwko życiu i zdrowiu, zagadnienia agresji w rozbojach i wiele innych. W ten sposób uszło uwagi autora szereg tematów niezwykle interesujących praktyków prawa karnego w ogóle, a kryminologów w szczególności. W zakończeniu pracy brak jest także końcowych, jednoznacznych wniosków co do wielu tematów omawianych przez M. Kosewskiego w jego pracy. Nie pozwala to zorientować się czytelnikowi w sposób dostateczny w poglądach autora na wiele zasadniczych kwestii.

Mimo jednak tych zastrzeżeń pracę należy uznać za wartościową i w naszej literaturze za wręcz pionierską. Stwarza ona pole do poczynienia wielu uwag, przeprowadzenia dyskusji i dokonania przemyśleń przez tych wszystkich, którzy interesują się omawianym zagadnieniem. Stanowi też niezwykle cenne źródło informacyjne. Należy sądzić, że następne wydanie dzieła lub dalsze prace M. Kosewskiego na omawiany temat pozwolą rozwinąć szerzej te problemy, które w pracy zostały omówione zbyt ogólnikowo lub zostały pominięte.

adv. Juliusz Leszczyński

INFORMACJA

Powołanie adv. dra Zdzisława Czeszejki-Sochackiego do składu osobowego Komitetu Nauk Prawnych PAN

Uchwałą sesji Plenarnej Wydziału I Nauk Społecznych PAN z dnia 17 grudnia 1977 roku adwokat dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej, został po raz trzeci z kolei powołany do składu osobowego Komitetu Nauk Prawnych PAN na czas trwania bieżącej kadencji władz PAN, tj. na lata 1978—1980.

Z okazji tego zaszczytnego wyróżnienia naukowego Redakcja w imieniu Czytelników i własnym składowi Koledze Prezesowi serdeczne powinszowania.